कर्णस्थितत्वबोधनाय कर्णशब्दः। एवं श्रवणकुण्डलशिरःशेखर-प्रभृतिः। एवं निरुपपदो मालाशब्दः पुष्पस्रजमेवाभिधत्त इति स्थितावपि। "पुष्पमाला विभाति ते"। अत्र पुष्पशब्द उत्कृष्ट-पुष्पबुद्धौ। एवं मुक्ताहार इत्यत्र मुक्ताशब्देनान्यरत्नामिश्रितत्वं।

(५९२) प्रयोक्तव्याः स्थिता अमी।

धनुर्ज्यादयः सत्काव्यस्थिता एव निबद्धव्याः न त्वस्थिता जघनकाञ्चीकरकङ्कणादयः।

(५९३) उक्तावानन्दमग्नादेः स्याच्न्यूनपदता गुणः।

यथा।

"गाढालिङ्गनवामनीकृतकुचप्रोद्भिन्नरोमोद्गमा
सान्द्रस्नेहरसातिरेकविगलच्छ्रोणीनितम्बाम्बरा।
मा मा मानद माति मामलमिति क्षामाक्षरोल्लापिनी
सुप्ता किं नु मृता नु किं मनसि मे लीना विलीना नु किं"॥

अत्र पीडयेति न्यूनं।

(५९४) क्वचिन्न दोषो न गुणः

न्यूनपदत्वमित्येव। यथा।

"तिष्ठत्कोपवशात् प्रभावपिहिता दीर्घं न सा कुप्यति
स्वर्गायोत्पतिता भवेन्मयि पुनर्भावार्द्रमस्या मनः।
तां हर्त्तुं विबुधद्विषोऽपि न च मे शक्ताः पुरोवर्त्तिनों
सा चात्यन्तमगोचरं नयनयोर्यातेति कोऽयं विधिः"॥

अत्र "प्रभावपिहितेति" "भवेदिति" चेत्यनन्तरं "नैत-द्यत" इति पदानि न्यूनानि। एषां पदानां न्यूनतायामप्येतद्वा-